

interessere i at tage hensyn til velbegrundede forslag. Endvidere kan gruppemedlemmer, der mener, at grupperepræsentanten ikke er i stand til at varetage deres interesser under sagen, anmode retten om at udpege en ny grupperepræsentant, jf. forslaget til § 254 e, stk. 3, og bemærkningerne hertil. Et gruppemedlem kan også anmode retten om at udelukke gruppemedlemets krav af gruppesøgsmålet, jf. forslaget til § 254 e, stk. 4, 2. pkt., og bemærkningerne hertil.

Det er grupperepræsentanten, der er part i sagen på gruppemedlemmernes vegne. Grupperepræsentanten kan nedlægge påstande, fremsætte anbringender og anmode om bevisførelse og kan i det hele taget foretage alle processuelle skridt i forbindelse med sagen.

Grupperepræsentanten kan imidlertid ikke på egen hånd udvide rammerne for gruppesøgsmålet som fastlagt af retten i medfør af det foreslåede § 254 e, stk. 4, 1. pkt. Hvis grupperepræsentanten ønsker at udvide sine påstande, således at der inddrages nye krav i sagen, fordres rettens tilslutning efter det foreslåede § 254 e, stk. 4, 2. pkt. Dette gælder, hvad enten der er tale om at inddrage nye gruppemedlemmer eller om at inddrage nye krav for gruppemedlemmer, der allerede er omfattet af sagen. Hvis retten imødekommer anmodningen om at udvide rammerne for gruppesøgsmålet, skal der gennemføres en ny tilmeldings- eller frameldingsrunde for de nye krav, som herefter også er omfattet af gruppesøgsmålet.

Grupperepræsentanten kan kære procesledende afgørelser efter retsplejelovens almindelige regler. Om appel af rettens afgørelser om de materielle krav i sagen henvises til den foreslåede § 254 j og bemærkningerne hertil.

Grupperepræsentanten kan også hæve sagen, men her gælder, at før en ophævelse af sagen i givet fald finder sted, skal gruppemedlemmerne underrettes efter reglerne i den foreslåede § 254 g. Samme regel om forudgående underretning gælder, før retten i givet fald afviser sagen på grund af grupperepræsentantens udeblivelse.

I øvrigt sættes grænsen for grupperepræsentantens proceshandling under sagen af kravet om, at grupperepræsentanten skal være i stand til at varetage gruppemedlemmernes interesser under sagen, jf. forslaget til § 254 c, stk. 3, og af rettens mulighed for om nødvendigt at udpege en ny grupperepræsentant, jf. forslaget til § 254 e, stk. 3.

Misbruger grupperepræsentanten sin adgang til at repræsentere gruppemedlemmerne til at påføre disse tab, eller gør grupperepræsentanten sig i øvrigt skyldig i uforsvarligt forhold i forbindelse med repræsentationen af gruppemedlemmerne under sagen, kan

grupperepræsentanten endvidere pådrage sig et erstatningsansvar efter almindelige erstatningsregler.

Grupperepræsentantens lovbestemte repræsentation af gruppemedlemmerne giver ikke grupperepræsentanten kompetence til på egen hånd at indgå forlig om gruppemedlemmernes krav, hverken indenretsligt eller udenretsligt. Der foreslås derimod en særlig regel om, at forlig kan opnå gyldighed ved rettens godkendelse, jf. nærmere forslaget til § 254 h og bemærkningerne hertil.

Grupperepræsentantens lovbestemte repræsentation af gruppemedlemmerne giver heller ikke grupperepræsentanten kompetence til at opbære betalinger på vegne af gruppemedlemmerne. Betaling med frigørende virkning til et gruppemedlem, herunder i henhold til dommen i gruppesøgsmålet, kan alene ske til gruppemedlemmet eller til den, som gruppemedlemmet særskilt – dvs. uafhængig af selve tilmeldingen til gruppesøgsmålet – måtte have givet fuldmagt hertil, f.eks. den advokat, som fører sagen for grupperepræsentanten.

Stk. 2 fastslår, at rettens afgørelser har bindende virkning (retskraft) for de gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppesøgsmålet. Gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppesøgsmålet, bindes således af rettens afgørelser på samme måde som parter.

Med hensyn til afgørelse om modkrav gælder dette dog kun krav, som udspringer af den samme kontrakt eller det samme forhold, som gruppemedlemmernes krav støttes på (konnekse modkrav), jf. *2. pkt.* Det følger heraf, at gruppens modpart i et gruppesøgsmål ikke kan inddrage modkrav, som ikke udspringer af den samme kontrakt eller det samme forhold, som gruppemedlemmernes krav støttes på (ukonnekse modkrav).

Endvidere foreslås det i *3. pkt.*, at rettens afgørelser i gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen kun har bindende virkning for gruppemedlemmer, der ved sagens anlæg kunne have været sagsøgt her i landet vedrørende det pågældende krav. Dette indebærer, at kun gruppemedlemmer, der på tidspunktet for sagens anlæg kunne være sagsøgt her i landet vedrørende det pågældende krav (typisk i form af et negativt anerkendelsessøgsmål), omfattes af den bindende virkning af rettens afgørelser i gruppesøgsmålet. Henvisningen til tidspunktet for sagens anlæg må for krav, der ikke fremgår af stævningen, men først fremsættes senere, forstås som en henvisning til tidspunktet for kravets fremsættelse for retten.

Med hensyn til appel af rettens afgørelser henvises til den foreslåede § 254 j og bemærkningerne hertil.